

20 grudnia 1932 r.

URZĄD PATENTOWY

GO7f 17/28

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 17057.

Kl. 21 a⁴ 72.

Roman Gryczan
(Piotrków Kujawski, Polska).

Automat umożliwiający odbiór audycji z radjoodbiornika za opłatą [monety bilonowej].

Zgłoszono 19 grudnia 1930 r.
Udzielono 29 września 1932 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest automat, pozwalający na słuchanie audycji radiowych na słuchawkę z odbiornika miejscowego po wrzuceniu do automatu odpowiedniej monety. Zgodnie z wynalazkiem odbiornik radiowy jest zaopatrywany w odpowiednią liczbę automatów równoległych, pozwalających na odbiór audycji za opłatą. Automat według wynalazku włącza słuchawkę w obwód wyjściowy odbiornika po zdjęciu słuchawki z haczyka automatu i po wrzuceniu do odpowiedniego otworu jednej monety 20 groszowej.

Po zawieszeniu słuchawki automat przerywa samoczynnie obwód wyjściowy odbiornika, uniemożliwiając ponowne słuchanie audycji. Chcąc słuchać ponownie, należy zdjąć słuchawkę i wrzucić nową mone-

tę. Jednak za jedną opłatą można słuchać dowolnie długo, nie zawieszając słuchawek na haczyku automatu.

Działanie automatu według wynalazku jest opisane w związku z rysunkiem, na którym fig. 1 przedstawia przekrój pionowy automatu; fig. 2 — przekrój pionowy, poprowadzony równolegle do ściany czołowej automatu; fig. 3 i 6 — wykonanie sprężyny kontaktującej; fig. 4 i 5 — wykonanie komory, kierującej wrzucone monety na łuki sprężyn kontaktowych; fig. 7 — monetę z, opierającą się o łuki n, n , stanowiące przerwę elektryczną przewodnika obwodu wyjściowego radjoodbiornika, przyczem do końcówek r tego przewodnika są przyłączone słuchawki, końcówki zaś q są przyłączone do zacisków wyjściowych radjoodbiornika;

wreszcie fig. 8 przedstawia schemat równoległego przyłączenia kilku automatów *s* do zacisków wyjściowych radjoodbiornika.

W skrzynce automatu jest osadzony wystający nazewnątrz haczyk *b* do zawieszania słuchawek, opierający się na podatnym ramieniu *u*. W płycie czołowej skrzynki, pod haczykiem *b* jest wykonana szczelina *a*, odpowiadająca wymiarom monety 20-groszowej. Moneta, wrzucona do szczeliny, wpada do komory *e*, która dzięki odpowiedniemu swemu kształtowi kieruje ją na łuki kontaktowe *n, n*, wskutek czego moneta ta zamyka wyjściowy obwód prądu radjoodbiornika.

Moneta tylko wtedy zamknie wymieniony obwód, a więc tylko wtedy będzie możliwy odbiór audycji, gdy słuchawka została uprzednio zdjęta z haczyka *b*. Wynika to z następującej konstrukcji automatu. Izolowane końce *h, h* ramienia *u* (fig. 2) są połączone mechanicznie z dwoma prętami stalowymi *i* (fig. 2), prowadzonymi w odpowiednich wodzikach. Wolne końce prętów *i* naciskają pod wpływem ciężaru słuchawki, zawieszanej na haczyku *b*, na odpowiednie punkty dwuramiennych sprężyn *l*, powodując rozchylenie się tych sprężyn. Ponieważ końce tych sprężyn tworzą wymienione wyżej łuki kontaktowe *n*, przeto łuki te rozchylają się nazewnątrz, a więc nie stanowią oparcia monety *z*, która opada wtedy ku dołowi, przerywając jednocześnie połączenie elektryczne dwóch odcinków przewodnika obwodu wyjściowego radjoodbiornika. Po zdjęciu słuchawki z haczyka ramię *u* odgina się ku górze, pociągając za sobą pręty *i*. Pręty te nie naciskają już na sprężyny *l*, które powracają do swego stanu normalnego. Rozchylenie łuków *n* staje się mniejsze, a więc moneta nie może teraz przeslizgnąć się przez te łuki i opaść na dno skrzynki.

Na fig. 3 przedstawiono wyprostowaną sprężynę kontaktową, składającą się z części *n, m, k, o* i *j*. Części *j* i *o* po odpowied-

niem wygięciu służą za podstawę sprężyny, części *k* i *m* tworzą dwa ramiona sprężynujące, części zaś *n* wygina się w postaci łuku. Fig. 6 uwidocznia wykonaną w powyższy sposób sprężynę kontaktową. Na fig. 4 pokazano tylną ścianę *d* komory z wycięciem *g*, w którym jest umocowany koniec sprężyny *c*.

Drugi koniec tej sprężyny jest przymocowany do końca haczyka *b*. Fig. 5 przedstawia ścianę *d* w widoku bocznym. Z widoku tego widać wycięcie *p*, w które wchodzi koniec łuku *n*. Pod komorą wewnątrz automatu znajduje się zbiornik na monety, który można wysuwać.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Automat, umożliwiający odbiór audycji z radjoodbiornika za opłatą monety bilonowej, znamienny tem, że przewód obwodu wyjściowego radjoodbiornika posiada przerwę, zwieraną zapomocą monety metalowej, wrzuconej do szczeliny (*a*) automatu po zdjęciu słuchawki z haczyka (*b*), wskutek czego słuchawka zostaje włączona do radjoodbiornika, a więc staje się możliwe słuchanie audycji.

2. Automat według zastrz. 1, znamienny tem, że przerwę przewodnika stanowią dwa sprężynujące łuki kontaktowe (*n*), które są z sobą łączone elektrycznie zapomocą monety.

3. Automat według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że pod haczykiem (*b*) znajduje się ramię (*u*), którego końce izolowane (*h*) są połączone z prętami stalowymi (*i*), przy czem pręty te pod wpływem ciężaru słuchawki, zawieszanej na haczyku, odchylają od siebie łuki kontaktowe (*n*), wskutek czego moneta, opierająca się poprzednio na tych łukach, opada na dno skrzynki automatu, odłączając jednocześnie słuchawki od radjoodbiornika.

Roman Gryczan.

Fig. 1.

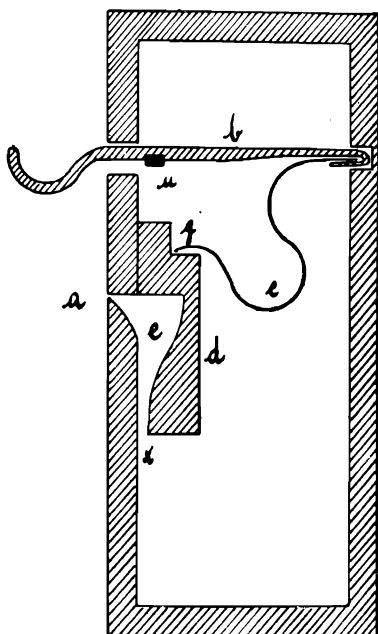

Fig. 2.

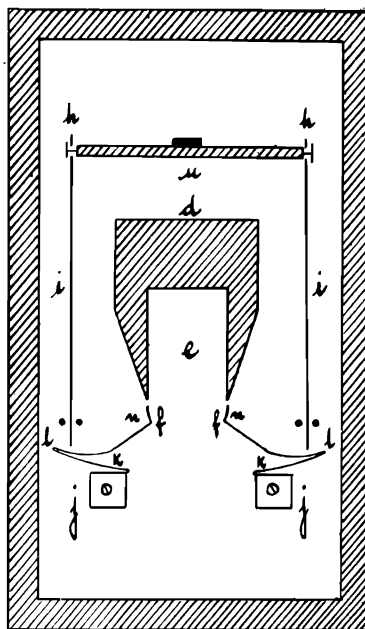

Fig. 3.

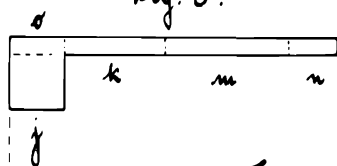

Fig. 4.

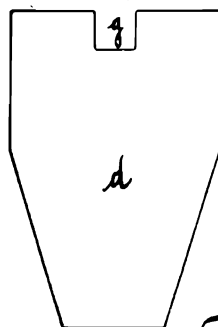

Fig. 5.

Fig. 6.

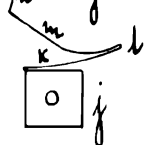

Fig. 7.

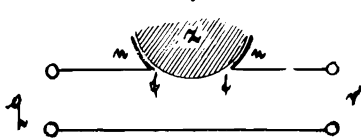

Fig. 8.

